Nr. 2. Kraków, dnia 20 listopada 1921 r. Rok I.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego“: Kraków Województwo, ulica Basztowa, liczba 22.

„Dziennik urzędowy Województwa Krakowskiego“ ukazuje się w miarę napływu materjału urzędowego. Należytości za poszczególne egzemplarze dziennika i ogłoszenia należy składać w starostwach, które będą pobrane należytości składać w Urzędach podatkowych na przychód Ministerstwa spraw wewnętrznych. Dziennik urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnychtylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj.

CENA Nr. 2. Mp. 40·—

TREŚĆ: Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń ogłoszonych w »Dzienniku ustaw Rzeczypospolitej Polskiej« i w »Monitorze Polskim«. — Rozporządzenia i ogólniki Ministerstwa Spraw Wewn. i Województwa Krakowskiego. — Mianowania i przeniesienia. — Ogłoszenia.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń ogłoszonych:

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 72 poz. 499. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 sierpnia 1921 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Nr. 73 poz. 500. Ustawa z dnia 2 lipca 1921 r. o podatku giełdowym.

Nr. 73 poz. 501. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 lipca 1921 r. o wykonaniu ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. o podatku giełdowym na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austrjackiej.

Nr. 74 poz. 503. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 27 lipca 1921 r. o wypuszczeniu 3% renty państwowej z 1921 r.

Nr. 75 poz. 512. Ustawa z dn. 30 lipca 1921 r. w przedmiocie udzielenia Radzie Ministrów pełnomocnictwa do wprowadzenia zmian do statutów (ustaw) instytucyj kredytowych, zatwierdzonych w drodze ustawodawczej przez b. władze zaborcze.

Nr. 75 poz. 513. Ustawa z dn. 30 lipca 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia i częściowej zmiany ustawy z dn. 18 marca 1920 r. o wydzierżawianiu niezagospodarowanych użytków rolnych.

Nr. 74 poz. 516. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewn. z dn. 18 maja 1921 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Kolei żelaznych niektórych uprawnień b. Wydziału Kraj. b. Król. Galicji w sprawie popierania rozwoju kolei niższorzędnych.

Nr. 75 poz. 517. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 30 lipca 1921 r. w przedmiocie określenia ilości Komisyj szacunkowych dla podatku dochodowego, ich miejsca urzędowania, obszaru działalności, tudzież rozciągnięcia kompetencji Komisyj szacunkowych i odwoławczych na obszar b. zaboru austrjackiego.

Nr. 75 poz. 518. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 sierpnia 1921 r. w przedmiocie podwyższenia dopłaty (agio) do cła na towary zbytkowne.

Nr. 75 poz. 519. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 29 sierpnia 1921 r. w przedmiocie wprowadzenia świadectw dla przywozu i wywozu przez linję celną Rzplitej Polskiej węgla kamiennego, koksu, węgla brunatnego i brykietów węglowych.

Nr. 76 poz. 524. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 6 sierpnia 1921 r. w przedmiocie reorganizacji Zakładu Pensyjnego dla funkcjonarjuszy.

Nr. 76 poz. 525. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 6 sierpnia 1921 r. w przedmiocie dodatków drożyźnianych do świadczeń, zapewnionych austr. ustawą z 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnem funkcjonarjuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonarjuszy w służbie publicznej

w brzmieniu ustawy z 10 czerwca 1921 r. o ubezpieczeniu pensyjnem.

Nr. 76 poz. 526. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z dnia 24 sierpnia 1921 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej za pracę przy recepturze.

Nr. 76 poz. 528. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z 30 sierpnia 1921 r. w przedmiocie przedłużenia terminu ważności i zmiany postanowienia o ograniczeniu odpowiedzialności Kolei w bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami Kolei polskich a czechosłowackich.

Nr. 77 poz. 530. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 30 sierpnia 1921 r. w przedmiocie zmian w rozporządzeniu z dn. 23 listopada 1920 r. o reorganizacji Zarządu dóbr państwowych.

Nr. 77 poz. 534. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 13 września 1921 r. w sprawie dalszego podwyższenia opłat za czynności urzędów miar na terytorjum b. zaboru austrjackiego i rosyjskiego.

Nr. 77 poz. 535. Rozporządzenie Ministra Skarbu w sprawie ustalenia cen sprzedaży spirytusu i wyrobów wódczanych oraz opłat od nich na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Nr. 78 poz. 539. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z dn. 9 września 1921 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Nr. 78 poz. 540. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Skarbu z dn. 17 sierpnia 1921 r. ustalające przepisy należenia do giełd towarowych w Polsce.

Nr. 79 poz. 547. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewn. z dn. 31 sierpnia 1921 r. w przedmiocie zawierania umów najmu i podnajmu mieszkań i innych pomieszczeń w gminie m. Nowego Sącza.

Nr. 79 poz. 550. Obwieszczenie z dn. 20 czerwca 1921 r. w sprawie sprostowania omyłki druku w ustawie z dn. 17 marca 1921 r. »Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej«.

Nr. 80 poz. 553. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 24 września 1921 r. o podwyższeniu taryfy osobowej na kolejach normalnotorowych.

Nr. 80 poz. 554. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 24 września 1921 r. o podwyższeniu zawartych w taryfie osobowej i bagażowej opłat za przewóz bagażu, przesyłek nadzwyczajnych oraz czasopism, broszur i książek.

Nr. 80 poz. 555. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dnia 24 września 1921 r. o podwyższeniu odszkodowania za zaginięcie, uszkodzenie lub brak wagi bagażu.

Nr. 81 poz. 556. Ustawa z dnia 1 lipca 1921 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji między Rzplitą Polską a Królestwem Rumunii.

Nr. 81 poz. 557. Konwencja o przymierzu odpornem między Rzplitą Polską a Królestwem Rumunii.

Nr. 81 poz. 558. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 13 sierpnia 1921 r. o ustaleniu opłaty za mieszkania zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych w gmachach państwowych lub przez Państwo wynajętych.

Nr. 81 poz. 560. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 września 1921 r. w przedmiocie oznaczenia części Państwa, w których nadwyżki gruntu ponad 60 ha i 400 ha podlegają przymusowemu wykupowi na cele przeprowadzenia reformy rolnej.

Nr. 81 poz. 561. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. i Ministra Pracy i Opieki Społ. z dn. 16 czerwca 1921 r. w sprawie wykonywania nadzoru państwowego nad kasami chorych w zakresie lecznictwa.

Nr. 81 poz. 562. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 sierpnia 1921 r. w sprawie zawieszenia stosowania przepisów dotyczących cen maksymalnych na przetwory naftowe.

Nr. 81 poz. 564. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z dnia 22 września 1921 r. o zmianie rozp. b. austr. Min. Spraw Wewn. z dn. 21 marca 1873 r. D. P. P. L. 37 o egzaminach lekarzy i weterynarzy dla uzyskania stałej posady w publicznej służbie zdrowia przy urzędach administracyjnych i rozporządzenia Ministra Zdrowia Publ. z dn. 16 czerwca 1921 r.

Nr. 81 poz. 565. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z dn. 26 września 1921 r. w sprawie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw.

Nr. 82 poz. 569. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 19 września 1921 r. w sprawie zniesienia urzędu elektryfikacyjnego.

Nr. 82 poz. 571. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 12 sierpnia 1921 r. w sprawie podwyższenia opłat za telegramy zagraniczne.

Nr. 82 poz. 573. Rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dn. 31 sierpnia 1921 r. w przedmiocie powoływania i zwalniania oraz praw i obowiązków maklerów na giełdach towarowych w Polsce.

Nr. 82 poz. 574. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewn. z dn. 13 września 1921 r. w przedmiocie likwidacji »Komendy Policji państwowej dla b. Galicji«.

Nr. 82 poz. 575. Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dn. 18 września 1921 r. w przedmiocie zmiany granic okręgu szkolnego lwowskiego i utworzenia okręgu szkolnego krakowskiego.

Nr. 82 poz. 578. Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu z dn. 28 września 1921 r. o uiszczaniu gotówką opłat sądowych w b. dzielnicy austrjackiej.

Nr. 82 poz. 580. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 29 września 1921 r. w sprawie zmian i uzupełnień w ogólnej taryfie towarowej.

Nr. 82 poz. 581. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 października 1921 r. o przedłużeniu zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920.

Nr. 83 poz. 584. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 26 września 1921 r. w sprawie zniesienia monopolu handlu wzgl. sekwestru cukru i zaprowadzenia

jednolitego podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzplitej Polskiej.

Nr. 83 poz. 586. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 25 sierpnia 1921 r. w przedmiocie powoływania i zwalniania oraz praw i obowiązków maklerów na giełdach pieniężnych w Polsce.

Nr. 83 poz. 587. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 września 1921 r. w sprawie podwyższenia opłat probierczych.

Nr. 83 poz. 589. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 23 września 1921 r. w sprawie podwyższenia opłat za telegramy zagraniczne.

Nr. 83 poz. 591. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 października 1921 r. w sprawie zmiany opłat pocztowych za paczki do Czechosłowacji i Austrji.

Nr. 83 poz. 593. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dnia 10 października 1921 r. w sprawie zmian i uzupełnień przepisów przewozowych dotyczących towarów, zwłok i zwierząt.

Nr. 84 poz. 595. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 26 września 1921 r. w sprawie likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu Traktatu Wersalskiego.

Nr. 84 poz. 596. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 października 1921 r. o zniesieniu akcyzy od gilz i bibułek papierosowych.

Nr. 84 poz. 600. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 1 października 1921 r. w przedmiocie podjęcia ruchu paczkowego między Polską a Szwajcarją.

Nr. 84 poz. 602. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewn. z dn. 5 października 1921 r. w sprawie opłat za filmy kinematograficzne.

Nr. 84 poz. 604. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z dn. 8 października 1921 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej za pracę przy recepturze.

Nr. 85 poz. 608. Ustawa z dn. 18 października 1921 r. zmieniająca art. 36 Ustawy Konstytucyjnej z dn. 15 lipca 1920 r. zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego.

Nr. 85. poz. 611. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 19 września 1921 r. w sprawie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru austr.

Nr. 85 poz. 616. Rozporządzenie wykonawcze z dn. 12 października 1921 r. do ustawy z dn. 6 lipca 1920 r. o organizacji Urzędów Ziemskich.

Mr. 85 poz. 621. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z dn. 8 października 1921 r. w sprawie prowadzenia przez apteki na terenie b. zaboru austr. ksiąg receptowych.

Nr. 85 poz. 622. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 10 października 1921 r. w sprawie zmiany przepisów o odbieraniu i nadawaniu sądowych przesyłek pocztowych w b. dzielnicy austr.

Nr. 85 poz. 623. Rozporządzenie Ministrów Skarbu i b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 12 października 1921 r. w przedmiocie wykonania rozp. Rady Ministrów z dn. 26 września 1921 r. o zniesieniu monopolu handlu wzgl. sekwestru cukru i wprowadzeniu jednolitego podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzplitej.

Nr. 85 poz. 624. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 15 października 1921 r. w sprawie zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Nr. 85 poz. 625. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 17 października 1921 r. w przedmiocie podwyższenia: a) opłat za przewóz bagażu, przesyłek, czasopism, broszur i książek i b) odszkodowania za zaginięcie, uszkodzenie lub brak wagi bagażu.

Nr. 85 poz. 626. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 22 października 1921 r. o podwyższeniu opłat za doręczenia w sprawach cywilnych na obszarze b. zaboru austr.

Nr. 85 poz. 627. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z dn. 8 października 1921 r. w sprawie utrzymywania na składzie przez apteki surowic i szczepionek.

Nr. 86 poz. 628. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 14 października 1921 r. w sprawie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzplitej Polskiej.

Nr. 86 poz. 629. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojsk. z dn. 29 września 1921 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozp. Min. Spraw Wojsk. z dn. 4 grudnia 1920 r. w sprawie zasiłków dla rodzin pełniących służbę w wojsku polskiem z poboru i ochotniczo.

Nr. 86 poz. 630. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 22 października 1921 r. w sprawie przepisów o kolejności przyjmowania ładunków do wysyłania oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Nr. 86 poz. 632. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 22 października 1921 r. w przedmiocie zmiany § 2 rozp. z dn. 13 lipca 1921 r. o wprowadzeniu wolnego handlu węglem kamiennym, brunatnym, koksem i brykietami węglowemi.

W Monitorze Polskim:

Nr. 198 z dn. 1 września 1921 r. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dn. 27 lipca 1921 r. o dodatkowej aprowizacji robotniczej.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 5 sierpnia 1921 r. o organizacji i zakresie działania urzędów probierczych.

Nr. 199 z dn. 2 września 1921 r. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dn. 27 lipca 1921 r. o aprowizacji pracowników państwowych.

Nr. 200 z dn. 3 września 1921 r. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 31 sierpnia 1921 r. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Rozporządzenie Prezesa Gł. Urzędu ziemskiego

i Ministra Rolnictwa z dn. 10 sierpnia 1921 r. w przedmiocie przekazania Państw. Bankowi Rolnemu przyjmowania i ściągania należności z tytułu pożyczek udzielonych przez Min. Rolnictwa na pomoc rolną.

Nr. 201 z dn. 5 września 1921 r. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 sierpnia 1921 r. w przedmiocie ulg celnych.

Nr. 202 z dn. 6 września 1921 r. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 25 sierpnia 1921 r. w sprawie zaopatrywania w węgiel kolei żelaznych.

Rozporządzenie Prezesa Gł. Urzędu Likwidacyjnego z dn. 12 sierpnia 1921 r. w sprawie rejestracji mienia wywiezionego do Rosji lub Ukrainy.

Nr. 203 z dn. 7 września 1921 r. Instrukcja Prezesa Gł. Urzędu Likwidacyjnego z dn. 12 sierpnia 1921 r. w sprawie rejestracji mienia ewakuowanego z Rzplitej Polskiej do Rosji i Ukrainy i podlegającego reewakuacji w myśl traktatu pokojowego w Rydze z dn. 18 marca 1921 r.

Nr. 206 z dn. 12 września 1921 r. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 10 czerwca 1921 r. dotyczące udzielania pożyczek ulgowych drobnym przemysłowcom, rzemieślnikom oraz ich organizacjom wytwórczym.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1921 r. w sprawie zmiany art. 5 rozp. Ministra Skarbu z dn. 9 września 1920 r. o przeprowadzeniu 4% państwowej pożyczki premjowej.

Nr. 207 z dn. 13 września 1921 r. Regulamin dla Komisyj Kredytowych przy Min. Przemysłu i Handlu w sprawie udzielania pożyczek ulgowych drobnym przemysłowcom i rzemieślnikom.

Nr. 211 z dn. 17 września 1921 r. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 10 września 1921 r. w sprawie utworzenia Komitetu węglowego.

Rozporządzenie Prezesa Gł. Urzędu ziemskiego z dn. 31 sierpnia 1921 r. w przedmiocie zwrotu wydatków, wywołanych pełnieniem nadzoru urzędów ziemskich nad działalnością instytucyj, upoważnionych do parcelacji większych posiadłości ziemskich.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1921 r. w sprawie rejestracji i stemplowania tytułów długu przedwojennego Austrji i Węgier.

Nr. 212 z dn. 19 września 1921 r. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 13 września 1921 r. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Rozporządzenie Starostwa Górniczego w Krakowie z dn. 23 sierpnia 1921 r. L. 3240 w sprawie uzupełnienia § 3 rozp. z dn. 10 października 1913 r. L. 5233 dotyczącego Komisyj egzaminacyjnych dla kandydatów na kierowników i dozorców ruchu kopalń oleju ziemnego.

Ciąg dalszy rozp. Min. Skarbu z dn. 20 lipca 1921 r. w sprawie rejestracji i stemplowania tytułów długu przedwojennego Austrji i Węgier.

Nr. 213 z dn. 20 września 1921 r. Ciąg dalszy rozp. Min. Skarbu z dn. 20 lipca 1921 r. w sprawie rejestracji i stemplowania tytułów długu przedwojennego Austrji i Węgier.

Nr. 214 z·dn. 21 września 1921 r. Rozporządzenie wykonawcze Prezesa Gł. Urzędu ziemskiego z dnia 29 lipca 1921 r. o wykonaniu reformy rolnej.

Dokończenie rozp. Min. Skarbu z dn. 20 lipca 1921 r. w sprawie rejestracji i stemplowania tytułów długu przedwojennego Austrji i Węgier.

Nr. 215 z dn. 22 września 1921 r. Rozporządzenie Ministra Skarbu w sprawie cen monopolowych na krajowe liście tytoniowe.

Nr. 216 z dn. 23 września 1921 r. Rozporządzenie Prezesa Gł. Urzędu ziemskiego z dn. 11 sierpnia 1921 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za dokonywane przez Urzędy ziemskie prace regulacyjne.

Nr. 233 z dn. 13 października 1921 r. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 23 września 1921 r. o zniesieniu w obrocie wewnętrznym ograniczeń co do wymiaru podanej wartości listów i paczek wartościowych nadawanych przez władze i urzędy państwowe do władz i urzędów państwowych.

Nr. 245 z dn. 27 października 1921 r. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 września 1921 r. w sprawie utworzenia Komisji oszczędnościowej.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z dnia 8 października 1921 r. w sprawie opłat za analizę specyfików farmaceutycznych oraz kosmetyków.

Nr. 252 z dn. 5 listopada 1921 r. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 31 października 1921 r. w sprawie zmiany § 2, 5 i 7 rozp. z dn. 10 września 1921 r. o utworzeniu Komitetu węglowego.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 31 października 1921 r. w sprawie zaopatrywania w węgiel instytucyj użyteczności publicznej i władz wojskowych.

Nr. 255 z dn. 9 listopada 1921 r. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 maja 1921 r. o utworzeniu Komitetu Celnego przy Radzie Handlowo-Przemysłowej.

Rozporządzenienie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 8 wsześnia 1921 r. w sprawie podwyższenia dopłaty (agio) do cła.

Rozporządzenia i okólniki.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Nr. A. E. 2.841.
Warszawa dn. 16 września 1921. r.

Odpis.

Okólnik Nr. 84.

Utrata obywatelstwa wskutek niespełnienia obowiązku służby wojskowej.

Do
wszystkich PP. Wojewodów, P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy oraz P. Komisarza Śląska Cieszyńskiego w Cieszynie.

W myśl art. 3. rozporządzenia Rady obrony państwa z dnia 11 sierpnia 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 81,

poz. 540, wszystkie władze państwowe i samorządowe obowiązane są podawać do wiadomości Ministerstwa Spraw Wojskowych wypadki, wymienione w art. 1 tego rozprządzenia.

Według zaś rozporządzenia wykonawczego do powyższego rozporządzenia R. C. P. z 19 października 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 687 Ministerstwo Spraw Wojskowych po przeprowadzeniu potrzebnych dochodzeń przesyła akta sprawy Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do decyzji.

Z przesyłanych akt sprawy Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przekonało się, że wnioski władz administracyjnych nie zawierają z reguły danych potrzebnych do wydania decyzji, wskutek czego sprawy muszą być zwracane do uzupełnienia.

Okoliczność ta skłania Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do udzielenia następujących wskazówek, jakich władze administracyjne winne przestrzegać przy załatwianiu podobnych spraw:

I. Wniosek władzy administracyjnej I. instancji winien zawierać:

1) imię i nazwisko,

2) datę i miejsce urodzenia oraz imiona rodziców,

3) stan cywilny ewentualnie imię żony i dzieci oraz miejsce pobytu tychże,

4) miejsce osiedlenia w znaczeniu ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 7, p. 44 o obywatelstwie Państwa Polskiego, a więc:

a) miejsce zapisu do ksiąg stałej ludności b. Królestwa Polskiego (o ile można podać Nr. domu, tom i stronę),

b) gminę przynależności w b. zaborze austrjackim,

c) miejce stałego zamieszkania w b. zaborze pruskim,

d) miejsce zapisu do organizacji stanowej na ziemiach b. ces. ros. (przyłączonych do Polski),

5) miejsce ostatniego pobytu w Polsce,

6) datę wyjazdu za granicę w zamiarze uchylenia się od służby wojskowej i miejsce pobytu zagranią,

7) wyjaśnienie co do stosunku wojskowego (zwolniony, odroczony, wcielony do szeregu) z podaniem Nr. dotyczączącej ewidencji wojskowej (art. 2 rozp. R. C. P. z 11 sierpnia 1920),

8) zasadę prawną, na której opiera się wniosek o pozbawienie obywatelstwa (art. 1. p. 1.) 2 (lub 3) powyższego rozporządzenia,

9) oświadczenie się, czy orzeczenie co do utraty obywatelstwa nie należałoby ewentualnie rozciągnąć na członków rodziny uchylającego się od służby wojskowej (art. 5. powołanego rozporządzenia).

II. Celem ustalenia danych wspomnianych wyżej pod I. b) należy z reguły zasięgnąć informacyj u właściwego urzędu gminnego oraz organu policji państwowej, tudzież przesłuchać w tym względzie rodzinę uchylającego się od spełnienia służby wojskowej, ewentualnie domowników i sąsiadów, przyczem wyjaśnić należy, kiedy i wśród jakich okoliczności wydalił się on z kraju oraz na jakich faktach, datach i momentach opiera się uczyniony mu zarzut, że opuścił granice Państwa, celem uchylenia się od służby wojskowej i że przebywa zagranicą.

Nieodzownem jest również zbadanie, czy interesowany nie wyjechał za granicę za paszportem, a w danym razie, na jakiej podstawie paszport ten otrzymał.

III. Wskazanem jest również zbadać, jakie są stosunki majątkowe i zarobkowe interesowanego i jego rodziny oraz jakie było jego zachowanie się aż do chwili opuszczenia kraju, tudzież jakie jest zachowanie się pozostałej w kraju rodziny.

IV. Przy stawianiu wniosku co do punktu I. 9) należy mieć na względzie, czy i o ile rodzina uchylającego się od służby wojskowej jest współwinną.

V. O ile listy uchylających się od służby wojskowej, przesyłane przez władze wojskowe, zawierają więcej niż jedno nazwisko, należy dla każdego poszczególnego przypadku sporządzić osobny akt i każdą sprawę traktować oddzielnie.

VI. Wnioski wraz z aktami dochodzenia władze administracyjne I. Instancji przedkładać będą właściwemu Województwu, które w razie potrzeby zarządzi uzupełnienie dochodzeń i sprawę wraz z własnym wnioskiem przedłoży Ministerstwu Spraw Wojskowych, Sekcja Poborowa i Uzupełnień, w myśl art. 3, w mowie będącego rozporządzenia R. O. P. względnie, jeśli sprawa była już przedstawioną Ministerstwu Spraw Wojskowych, Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do decyzji.

VII. Jeśli w danym wypadku mógłby mieć zastosowanie tylko p. 3, art. 1 pomienionego rozporządzenia (niezgłoszenie się zagranicą do rejestracji w myśl wezwania umieszczonego w »Monitorze Polskim« z dnia 8 lutego 1920 r. Nr. 30) władza administracyjna I. instancji po zbadaniu powyżej wymienionych punktów wstrzyma się z przeprowadzeniem ewentualnie potrzebnej korespondencji z placówkami zagranicznemi i przedłoży sprawę w drodze służbowej Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

VIII. W razie decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o utracie obywatelstwa zarządzić należy uskutecznienie o tem adnotacji w księdze stałej ludności (stanowej) danej osoby, względnie zawiadomić o powyższem gminę przynależności (stałego miejsca zamieszkania) oraz gminę miejsca ostatniego pobytu, jak również właściwą P. K. U.

Okólnik niniejszy otrzymują w odpisie Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Ministerstwo Spraw Wojskowych i Ministerstwo b. Dzielnicy Pruskiej.

Minister Raczkiewicz *w. r.*

Województwo Krakowskie.

L. 2226/II/2. ex. 1921.

560

Kraków, dnia 10 października 1921.

Wszystkim Starostwom okręgu Wojewódzkiego, Magistratowi król. stoł. miasta Krakowa, oraz Sta-

rostwu spisko-orawskiemu w Nowym Targu udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Nr. Pr. B. 3451.
Warszawa dn. 27 września 1921 r.

Odpis.

Stemplowanie ofert i załączników.

Do
wszystkich PP. Wojewodów (z wyjątkiem Warszawskiego) oraz P. Komisarza Rządu na m. Warszawę.

Najwyższa Izba Kontroli zauważyła, że od ofert składanych przez osoby prywatne w różnych urzędach, nie zawsze pobiera się opłaty stemplowe.

Wobec tego Ministerstwo oznajmia, że opłata stemplowa w kwocie 10 M. od pierwszego a po 5 M. od każdego następnego arkusza oferty powinna być pobieraną od wszystkich ofert bez względu na to, czy oferty bywają składane na żądanie Urzędu, czy też dobrowolnie. Oferty bowiem na dostawę lub robotę, wnoszone do urzędów państwowych, mających siedzibę na obszarze b. zaboru rosyjskiego, uważać należy ze stanowiska opłat stemplowych za podania, podlegające ostemplowaniu na zasadzie dekretu z 7 lutego 1919 Dz. Pr. Nr. 14. poz. 145. w związku z przepisami art. 10 ustawy z dnia 16 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 498 a wyżej wymieniony dekret nie zawiera w tym względzie wyjątkowych postanowień.

W szczególności niema w powyższym dekrecie przepisu według którego oferty składane na wezwanie urzędowe, miałyby być zwolnione od opłat stemplowych. Zaznacza się zarazem, że wezwanie ze strony urzędu do składania ofert, czy to w drodze ogólnego ogłoszenia, czy też wystosowanego specjalnie do pewnej firmy, nie można uważać za wezwanie w sprawie publicznej, na które strona w myśl obowiązujących przepisów o b o w i ą z a n ą jest udzielić urzędowi żądanych wyjaśnień, w konsekwencji tego nie można uważać ofert składanych na tego rodzaju wezwania za »podania zawierające wiadomości udzielone na żądanie władzy w sprawie publicznej« (któreby zatem były wolne od stempla w myśl art. 6. p. 2. dekretu) złożenie bowiem oferty zawisło od dobrej woli strony, gdy strona na skutek takich wezwań może złożyć ofertę lub też nie, złożenie zatem oferty leży w osobistym interesie strony, a skoro ofertę złożono to należy uiścić przypadającą od niej opłatę stemplową.

W celu uchylenia się dostawców od uiszczenia opłat stemlowych, przypadających od ofert wnoszonych na wezwanie urzędowe, Ministerstwo Skarbu uważa za wskazane zamieszczanie w ogłoszeniach publicznych do składania ofert następujących dodatków jak np. »Ubiegający się o dostawę powinni złożyć należycie ostemplowane oferty« lub »Oferty nieostemplowane nie będą uwzględniane«, w wezwaniach zaś o złożenie oferty wystosowanych specjalnie do pewnych firm, dodatku »Ofertę należy złożyc należycie ostemplowaną« i td.

Za Ministra
(—) *Dunikowski* w. r.
Podsekretarz Stanu.

Województwo Krakowskie.
L 3562/III ex 1921.
733

Kraków, dnia 14 października 1921.

Wszystkim Starostwom, Dyrekcji Policji w Krakowie, Okręgowej Dyrekcji Robót publicznych w Krakowie, Panom Naczelnikom Wydziałów, Oddziałowi rachunkowemu Kancelarji Głównej Województwa w Krakowie do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.
Nr. A. E. 2903.
Warszawa dn. 9 października 1921 r.

Odpis.

Załatwianie korespondencji w sprawach obywatelstwa.

Do
wszystkich PP. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz P. Komisarza Rządu Śląska Cieszyńskiego w Cieszynie.

Wskutek skarg na powolny bieg spraw, dotyczących stwierdzenia obywatelstwa osób, przebywających zagranicą, a w szczególności osób skazanych na deportację do Polski, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, przypominając ostatni ustęp punktu 62 instrukcji z 6 sierpnia 1920 Nr. A. P. 2778/3 poleca wydać zarządzenia, aby władze administracyjne I i II instancji wspomniane sprawy skierowywane tam przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych lub też przez polskie placówki zagraniczne, traktowały j a k o n a d e r p i l n e i z a ł a t w i a ł y z całą skrupulatnością.

Zbyt powolne załatwianie tego rodzaju spraw utrudnia działalność polskich placówek zagranicznych i powoduje często uzasadnione skargi ze strony obcych przedstawicielstw w Polsce.

Za Ministra:
Kuczyński w. r.
Podsekretarz stanu.

Województwo Krakowskie.
L. 6072/II ex. 1921.
1317

Kraków, dnia 25 października 1921.

Wszystkim Starostwom Okręgu Województwa Krakowskiemu, Magistratowi król. stoł. miasta Krakowa i Starostwu Spisko-Orawskiemu w Nowym Targu, do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Wojewoda *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Nr. A. W. 1566.
Warszawa dn. 7 października 1921 r.

Odpis.

W sprawie świadectw przedkładanych władzom poborowym przez Urzędy gminne.

Do
wszystkich PP. Wojewodów oraz do P. Komisarza Rządu w Warszawie.

Ministerstwo Spraw Wojskowych pismem z d. 4 sierpnia 1921 r. L. 1685 (561) 21 I taj. zakomunikowało Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, że pisemne wyjaśnienia przedkładane przez urzędy gminne władzom poborowym w sprawach popisowych częstokroć oparte są li tylko na zeznaniach świadków i nie zawierają żadnych dokumentów, któreby mogły wywiady te uczynić wiarogodnemi, przytem okazało się, że wywiady te częstokroć okazały się mylnemi.

Wobec tego zechce P. Wojewoda (Komisarz) zawiadomić podległe urzędy, że świadectwa sporządzone w sprawach poborowych powinny być poparte dokumentami, jak np. metrykami, wyciągami z ksiąg ludności, hipotecznych itp. O iłeby zaś okazało się, że dostarczenie odnośnych dokumentów jest niemożliwe z przyczyn niezależnych od władz, przeprowadzających wywiady np. z powodu wywiezienia lub zniszczenia aktów, wówczas winno to być zaznaczone w odnośnym protokóle.

O wydaniu odnośnych zarządzeń zechce P. Wojewoda (Komisarz) powiadomić Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Za Ministra:
(—) *Lenc* w. r.
Dyrektor Departamentu.

Województwo Krakowskie.

L. 5339/II 1 ex. 1921.
1150

Kraków, dnia 14 października 1921.

Wszystkim Starostwom Województwa Krakowskiego udziela się z poleceniem natychmiastowego pouczenia Zwierzchności gminnych po myśli dołączonego w odpisie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7-go października 1921 r. Nr. A. W. 1566.

Wojewoda *Dr. Gałecki* w. r.

Z Prezydjum Województwa Krakowskiego.

L. 954/2
pr.

Kraków, dnia 24 września 1921.

Odebranie debitu pocztowego.

Do
wszystkich Panów Kierowników Starostw w Województwie krakowskiem oraz Pana Dyrektora Policji w Krakowie.

Na mocy § 7 ustawy z 6 maja 1869 Nr. 66 Dz. pr. p. zakazuje się rozszerzania na obszarze Województwa krakowskiego: 1) broszury ukraińskiej p. t. »Tragedja Hałyckoj Ukrainy«, wydanej w Winnipeg w Kanadzie z powodu świadomie kłamliwego zohydzania Rządu, armji i społeczeństwa polskiego i nawoływania do oderwania wschodniej Małopolski od Państwa Polskiego, 2) czasopisma »Kanadyjskij Ranok« wychodzącego w Winnipeg, Manitoba w Kanadzie z powodu szerzenia nienawiści do Polaków i nawoływania do oderwania kresów południowo-wschodnich od Polski, 3) broszury p. t. »Einführung in den Sozialismus« Krapotkina, wydanej w Wiedniu w języku niemieckim z powodu nawoływania do obalenia istniejącego ustroju społecznego i 4) wydawnictwa berlińskiego w języku niemieckim p. t. »Der Junge Genosse«. z powodu wzywania do obalenia siłą istniejącego ustroju społecznego. Zarazem odbiera się tym pismom drukowym debit pocztowy.

O tem zawiadamia się z poleceniem wciągnięcia do ewidencji i bezzwłocznego wydania czasowych zarządzeń celem udaremnienia rozszerzania wspomnianego dziennika i pisma.

Wojewoda *Dr. Gałecki* w. r.

Z Prezydjum Województwa Krakowskiego.

L. 1968/I
pr.

Kraków dnia 14 października 1921.

Przestrzeganie przepisów stemplowych przez strony i funkcjonarjuszy państwowych.

Do
wszystkich Panów Starostów na obszarze Województwa krakowskiego, Pana Prezydenta m. Krakowa i Pana Dyrektora Policji w Krakowie.

Zrobiłem spostrzeżenie, że obowiązujące przepisy co do stemplowania podań i załączników tudzież świadectw urzędowych nie są należycie przestrzegane przez strony, a także i funkcjonarjuszy państwowych (władz samorządowych). Odwołując się do wydanych przez b. Prezydjum Namiestnictwa okólników z dnia 31 maja, 18 sierpnia i 25 września 1921 L. 10170 pr, 16367 pr i 21579 pr, oznajmiam, że każde podanie, o ile nie jest wolne od opłaty stemplowej w myśl obowiązujących przepisów (prawo ubogich) i nie podlega wyższej opłacie stemplowej, winno być zaopatrzone w znaczki stemplowe na 10 Mk od pierwszego arkusza, a po 5 Mk od każdego dalszego arkusza, oraz od każdego (nawet ostemplowanego) załącznika po 2 Mk. Podania wnoszone przez strony niezaopatrzone w odpowiednie znaczki stemplowe należy zwracać celem dodatkowego ostemplowania. Podania wniesione przez pocztę należycie nieostemplowane, należy poddać urzędowaniu tylko wtedy, gdyby przez niezałatwienie ucierpiał interes publiczny, lub był narażony na szwank interes strony, równocześnie jednak należy

wezwać strony do dostarczenia stempla pod rygorem nocji. Znaczki stemplowe na podaniach i załącznikach należy unieważniać przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej.

O tem zechce Pan Starosta (Prezydent, Dyrektor) zawiadomić podwładny personal tak referendarski, jak i zajęty odbieraniem podań w dzienniku podawczym z wezwaniem do ścisłego przestrzegania przepisów stemplowych, czego Pan Starosta osobiście dopilnuje. Również należy o tem zawiadomić Reprezentacje powiatowe, Zwierzchności gminne do zastosowania się, a odnośnie do Zwierzchności gminnych i do pouczenia ludności.

Wojewoda: *Dr Gałecki* w. r.

Dowództwo Okręgu Generalnego w Krakowie. *Odpis.*
Vb. wydz. Szt. Nr. 55758 Vb.

Kraków dnia 20 września 1921.

Powołanie do czynnej służby roczn. 1899 i 1900 zarządzenie.

Do
Województwa Kraków.

W ślad za tut. L. dz. 10363/Vb./ tj. z 12/IX br.

Celem dostawienia uchylających się od przeglądu popisowych roczników 1899 i 1900 po ukończeniu dodatkowego przeglądu w PKU. tj. po 22/X br. rozkazałem podległym PKU. sporządzenie imiennych wykazów uchylających się według powiatów i według gmin i przesłanie ich przynależnym Starostwom.

Upraszam o wydanie stosownego polecenia podległym Starostwom i Magistr. miasta Krakowa, aby energicznie przystąpiły do ścigania i dostawienia uchylających się, oraz aby dostawionych surowo ukarały,

Za Dowódcę Okręgu Gener.
Szef Sztabu:
Pułkownik Sztabu Gener.

Województwo Krakowskie,
L. 2675/II/l. ex. 921.

Kraków dnia 28 września 1921.

Do wszystkich Starostw Województwa Krakowskiego oraz P. Prezydentowi król. stoł. m. Krakowa.

Odnośnie do okólników z 15/IX 1921. L. 397, Wydział prez. 23/IX 1921. L. 2414/537 24/IX 1921. L. 1599/423 II/I do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Wojewoda *Dr. Gałecki* w. r.

Województwo Krakowskie.
L. 2960 II ex. 921.
697

Kraków dnia 28 września 1911.

Zawieranie małżeństw przez osoby pełniące służbę w zapasie.

Do
wszystkich Starostw Województwa krakowskiego oraz Magistratu król. stoł. m. Krakowa.

Odwołując się do reskryptu b. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 26 marca 1921 L. V. 24965/5234, oznajmia się, że Ministerstwo Spraw wojskowych uzupełniając swój rozkaz L. 72968 15925/IV. z 13 grudnia 1920 (a nie 23 grudnia 1920, jak przez pomyłkę pisarską podano w pow. reskrypcie Namiestnictwa), ustanowiło rozporządzeniem z dnia 16 lutego 1921 L. 6395/1719/IV, co następuje:

Wobec zarządzonego bezterminowego urlopowania całego szeregu roczników i rozpoczętej przez to demobilizacji w armji, zezwoleniami władz wojskowych na zawarcie związków małżeńskich winni się wykazać w roku 1921 szeregowi należący do zapasu, korzystający z odroczeń i ulg ustawą przewidzianych roczników 1899, 1900 i 1901.

W roku 1922 będą musieli posiadać zezwolenie władz wojskowych na zawarcie związków małżeńskich szeregowi zapasu roczników 1900, 1901, 1902,
w roku 1923 roczników 1901, 1902, 1903,
» 1924 » 1902, 1903, 1904,
» 1925 » 1903, 1904, 1905,
» 1926 » 1904, 1905, 1906,
i t. d., a to w związku z postanowieniem art. 8 »Tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej«, według którego służba w zapasie trwa trzy lata.

Szeregowych pełniących służbę czynną obowiązuje nadal rozkaz ogłoszony w Dz. Rozkazów wojskowych Nr 25 ex 1919 poz. 827.

Mężczyźni wszystkich innych roczników, jak również ci, którzy zadość uczynili dwuletniej obowiązkowej służbie wojskowej i zostali bezterminowo urlopowani (przeniesieni w stan rezerwy) specjalnych zezwoleń władz wojskowych na zawarcie związków małżeńskich nie potrzebują.

Wojewoda *Dr Gałecki* w. r.

Województwo Krakowskie.
L. 5675/II 5 ex. 1921.
1209

Kraków dnia 13 października 1921.

Oddział sztuki i kultury w Województwie.

Do
wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego.

W myśl § 39 rozp. Rady Ministrów z dnia 14 marca 1921 Dz. ust. Nr 39 poz. 234 wchodzi okręgowy Urząd konserwatorski w Krakowie (który sprawował dotychczas opiekę nad zabytkami sztuki i kultury w zachodniej Małopolsce) w skład Województwa jako Oddział sztuki i kultury (II/5 t. j. jako piąty Oddział Wydziału II (administracyjnego) Województwa. Wszelkie pisma w sprawach opieki nad zabytkami należy odtąd skierowywać wprost do Województwa.

Wojewoda *Dr Gałecki* w. r.

Województwo Krakowskie.

L. 2807/II/4 ex. 1921.
651

Kraków, dnia 2, października 1921.

W sprawie rezerwowania terenów w miastach na boiska.

Do wszystkich P. P. Starostów.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego odniosło się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z prośbą o wezwanie miast do rezerwowania przy rozbudowie i nowem rozplanowaniu miasta odpowiednich terenów na boiska i place do zabaw i gier ruchowych dla młodzieży szkolnej i pozaszkolnej.

Podzielając zapatrywanie Ministerstwa Wyznań relig. i Oświecenia publicznego, że sprawa wychowania fizycznego młodego pokolenia ma niezmiernie doniosłe znaczenie i winna być troską zarówno rządu, jak i ciał samorządowych. — polecam Panu Staroście wskutek reskryptu Min. Spraw Wewn. z 19. września 1921 Nr. S. M. 901 zwrócić na to uwagę zarządów miast i zarazem użyć całego wpływu w tym kierunku, aby postulatom Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego stało się zadość.

Wojewoda *Dr. Gałecki* w. r.

Województwo Krakowskie.

L. II 1309 ex. 1921
433

Kraków, dnia 10 października 1921.

Wprowadzenie opłat od spławu tratew na rzekach Małopolski.

Do wszystkich Starostw w okręgu Województwa Krakowskiego.

Ministerstwo Robót publicznych reskryptem z 13 lipca br. Nr. V 615 zażądało wyjaśnień co do wysokości dochodu, spodziewanego z ewentualnego wprowadzenia opłat od spławu tratew na rzekach Małopolski z wyłączeniem granicznej Przemszy.

Stosownie do powyższego reskryptu poleca się Starostwom, aby w porozumieniu z właściwymi Zarządami wodnymi zbadały i wykazały czy i które rzeki w powiecie i na jakiej topograficznie i w klm. oznaczyć się mającej przestrzeni używane są do spławu tratew a w danym razie, czy spławy prowadzone są jako spusty wodne w myśl § 25 ustawy lasowej z 3 grudnia 1852 czy też jako spławy dzikie w myśl § 26 tej ustawy.

Żądane wyjaśnienia przedłożą Starostwa Województwu do 4 tygodni donosząc, czy ze względu na silny ruch wprowadzenie projektowanych opłat mogłoby przynieść znaczniejsze dochody.

Wojewoda *Dr. Gałecki* w. r.

Województwo Krakowskie.

L. II 3764 1921
861

Kraków, dnia 16 listopada 1921 r.

W sprawie zakazu noszenia odznak wojskowych z wyjątkiem odznaczeń.

Do Starostw Województwa Krakowskiego i Prezydjum m. Krakowa.

Do wiadomości Ministerstwa Spraw Wojskowych doszły wypadki, że zdemobilizowani i bezterminowo urlopowani noszą bezprawnie dalej odznaki wojskowe jako to: czapki wojskowe, orzełki z tarczą na czapce i na naramiennikach, patki na płaszczu i kurtce, naramienniki na płaszczu i kurtce, wężyki na kurtce, numera pułków, na naramiennikach emblemata i specjalne godła wojskowe, sznury naramienne.

Stan taki sprzeciwia się obowiązującym w tej mierze przepisom ustaw karnych, jako umożliwiający wykorzystanie tych odznak do wszelkiego rodzaju nadużyć. Niemniej wywołuje to w licznych wypadkach wiele nieporozumień w życiu codziennem. I tak niejednokrotnie zdarzało się, że osoby takie z powodu nie oddania wojskowym ukłonu wojskowego były przez nich z tego powodu zatrzymywane, co wywołuje w konsekwencji konieczność niemiłych wyjaśnień po stronie zatrzymanego.

Z tego powodu celem zapobieżenia tym niewłaściwościom zarządziło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z 13 lipca 1921 Nr. A. W. 780 co następuje:

1) Należy polecić podległym Władzom Administracyjnym I instancji, aby podały do publicznej wiadomości, w sposób w danej miejscowości używany, (po wsiach za pomocą ogłoszeń, w miastach plakatami i w prasie codziennej), że noszenie przez zdemobilizowanych i bezterminowo urlopowanych wyżej wymienionych odznak wojskowych, jest surowo zabronione i że niezastosowanie się do tego zakazu, pociąga za sobą kary sądowe, przewidziane w odnośnych obowiązujących ustawach karnych: art. 158 i 272 ustawy karnej z r. 1903., art. 360 L. 8 ustawy karnej niemieckiej z roku 1871., art. 333 ustawy karnej austr. z r. 1852.

Nie stosuje się to oczywiście do odznak pamiątkowych, odznaczeń i orderów otrzymanych w czasie służby wojskowej w b. formacjach polskich oraz w Wojsku Polskiem.

2) W związku z powyższem ogłoszeniem władze administracyjne I instancji będą za pomocą podległych sobie organów tak państwowych jak i samorządnych, zwracać baczną uwagę na przestrzeganie tego zakazu, przyczem ujawnione wypadki przekroczeń należy kierować do właściwych Władz sądowych.

O wydanych w powyższym kierunku zarządzeniach należy donieść Województwu.

Wojewoda *Dr. Gałecki* w. r.

Województwo Krakowskie. *Okólnik.*
L. 6694/II 5.
1441

Kraków dnia 16 listopada 1921.

Zatwierdzanie pomników ze stanowiska artystycznego. Dekret w sprawie opieki nad zabytkami sztuki i kultury.

Do Starostw i Magistratu stoł. król. m. Krakowa.

Ministerstwo Sztuki i Kultury zwróciło uwagę reskryptem Nr. 17.004/I z dnia 18 października 1921, że w ostatnich czasach coraz częściej zachodzą wypadki wznoszenia wszelkiego rodzaju pomników dla uczczenia osób, bądź chwil historycznych z życiem narodu związanych. Wszystkie tego rodzaju pomniki winny uzyskać w myśl dekretu z dnia 3 stycznia 1919 r. (Dzienn. Praw. Nr. 5, poz. 93) zatwierdzenie ze stanowiska artystycznego, częstokroć jednak bywa to nieprzestrzegane zarówno ze strony Komitetów Budowy, jak i Władz. które winny czuwać, by sprawom tego rodzaju nadać bieg z brzmieniem wspomnianego dekretu zgodny.

Województwo w trosce, by wznoszone pomniki były istotną ozdobą miejsc, na których się znajdują, oraz aby odpowiadały powadze przeznaczenia, przypomina postanowienia wspomnianego dekretu:

Art. 1. Osoby i wszelkiego rodzaju instytucje publiczne i prywatne, nie wyłączając urzędów państwowych, zamierzające w miejscu publicznem wznieść pomnik, posąg, figurę lub wmurować albo zawiesić tablicę pamiątkową, winny uprzednio przedstawić projekt Ministrowi Sztuki i Kultury do zatwierdzenia ze stanowiska artystycznego.

Art. 2. Przedstawione Ministrowi Sztuki i Kultury projekty składać się winny z rzutów rysunkowych, dostatecznie wyjaśniających pomysł i szczegóły wykonania, oraz z fotografji z modeli plastycznych w razie zastosowania rzeźby plastycznej.

Do składanych projektów winny być dołączone dane rysunkowe i fotograficzne, dostatecznie wyświetlające związek projektowanego pomnika z otoczeniem.

Art. 3. Większe naprawy i przebudowy pomników, posągów, figur i tablic pamiątkowych ulegają przepisom artykułów powyższych.

Art. 4. Pomniki, figury i posągi, wzniesione wbrew przepisom niniejszym, lub wmurowane albo zawieszone wbrew tym przepisom tablice pamiątkowe mogą być z rozporządzenia Ministerstwa Sztuki i Kultury usunięte.

Art. 5. Do uzyskania zezwolenia na wzniesienie pomników, o których mowa w przepisach niniejszych, potrzebne jest również zatwierdzenie projektów tychże pomników przez Ministra Sztuki i kultury ze stanowiska artystycznego. Zatwierdzenie to winno nastąpić najwyżej w ciągu miesiąca od daty złożenia projektu.

Art. 6. Przepisy niniejsze nie rozciągają się na pomniki, figury, posągi i tablice pamiątkowe, umieszczane na cmentarzach i wewnątrz świątyń przez osoby prywatne z ich własnych funduszów dla utrwalenia pamięci fundatorów lub ich najbliższej rodziny, jak również na przedmioty podobne, poświęcone wyłącznie celom kultu religijnego, oraz na figury, posągi, tablice, stanowiące ornament budynku, którego projekt został wraz z ornamentem przez władze budowlane zatwierdzony.

Art. 7. Winni przekroczenia przepisów niniejszych ulegną karze aresztu do 3-ch miesięcy lub grzywny do 3.000 mk.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu poleca się Ministrowi Sztuki i Kultury w porozumieniu z Ministrem Spraw wewnętrznych.

Równocześnie przypomina się główne postanowienia dekretu b. Rady Regencyjnej Król. Pols. z dnia 31 października 1918, Dz. Praw. Nr. 16, poz. 36, wprowadzonego w życie rozporządzeniem b. Komisji Rządzącej w Krakowie z dnia 1. marca 1919, L. 134/W. K. Sz. (Dziennik rozporządzeń Komisji Rządzącej z dn. 1 marca 1919, część VI—39) na terytorjum Galicji, Śląska, Cieszyńskiego, Orawy i Spiszu, w sprawie opieki nad zabytkami sztuki i kultury.

Zasada ogólna.

Art. 11. Wszelkie nieruchome i ruchome dzieła, świadczące o sztuce i kulturze epok ubiegłych, istniejące nie mniej niż lat 50, korzystają z opieki prawa.

Dzieła ruchome, istniejące mniej niż lat 50, mogą być w wyjątkowych razach — uznane za zabytki na mocy specjalnej decyzji Ministerstwa.

Zabytki nieruchome.

Art. 12. Za zabytki nieruchome w myśl ustawy niniejszej uznane być mogą:

a) jaskinie, grodziska, (t. zw. szwedzkie góry i okopy), kurhany, mogiły, usypiska, cmentarzyska, ślady osad nawodnych, głazy ze stopami, misami, krzyżami, podkowami, baby kamienne itp.;

b) budowle zarówno murowane jak drewniane wraz z przynależnem im otoczeniem (ogrodem, placem), a choćby dochowane w późniejszej budowie części dawne (presbiterja, kaplice, wieże, bramy, portale, kolumny, drzwi, kominki itp.); dzieła sztuk plastycznych z architekturą budynku związane (malowidła ścienne, rzeźby, sztukaterje itp.);

c) luźno stojące pomniki, nagrobki, kapliczki, figury, krzyże, kolumny, słupy graniczne itp.);

d) ruiny budowli, pomników i posągów;

e) grupy budowli, wybitne pod względem estetycznym i znamienne bądź dla całych miast, osad, wsi, bądź dla ich dzielnic;

f) na gruncie dochowane po dziś rozplanowania starych miast i dzielnic staromiejskich wraz z dawnemi, historycznemi nazwami ulic i placów;

g) ogrody ozdobne oraz aleje stare cmentarne i przydrożne; drzewa sędziwe i okazałe, otaczające zamczyska, kościoły, kapliczki, figury, cmentarze itp.

Art. 13. Zabytki nieruchome nie mogą być burzone, niszczone, przerabiane, odnawiane, rekonstruowane, zdobione lub uzupełniane (nawet instalacjami) bez uprzedniego pozwolenia odpowiedniej władzy konserwatorskiej. Takież pozwolenie nieodzowne jest przy wszelkich zmianach, zamierzonych w najbliższem otoczeniu ważniejszych zabytków nieruchomych.

Art. 14. Wykonanie — na zasadzie uzyskanego zgodnie z brzmieniem art. 13 pozwolenia — wszelkich robót, dotyczących zabytków nieruchomych, podlega kontroli konserwatora, w którego okręgu znajduje się dany zabytek. Konserwator ma prawo wstrzymania robót, wykonanych bez pozwolenia lub niewłaściwie, przyczem korzysta z poparcia miejscowych organów administracyjnych.

Art. 15. Każdy właściciel zabytku nieruchomego jest obowiązany utrzymywać go w stanie niezbędnym dla zabezpieczenia jego istnienia. Rząd, jeżeli są ku temu wyjątkowe powody, może dopomagać właścicielowi do utrzymania zabytku.

Art. 16. Jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo zniszczenia lub uszkodzenia zabytków nieruchomych, rząd ma prawo wywłaszczać je lub ograniczać ich użytkowanie.

Art. 17. Rząd ma prawo nie dopuścić do niszczenia, zasłaniania lub szpecenia widoku na zabytki lub z zabytków nieruchomych.

Zabytki ruchome.

Art. 18. Za zabytki ruchome w myśl ustawy niniejszej uznane być mogą:

a) przedmioty związane bezpośrednio z przeznaczeniem budynku (ołtarze, ambony, chrzcielnice, stalle, pomniki, nagrobki, trumny w grobach kościelnych wraz z ukrytemi w nich dziełami pracy ręcznej, epitafja, tablice, vota, szaty i naczynia obrzędowe, dzwony itp.) oraz kolekcje przedmiotów, przechowanych w muzeach, w skarbcach i składach świątyń, w zgromadzeniach cechowych, po magistratach itp.;

b) dzieła sztuk plastycznych: obrazy, rzeźby, ryciny;

c) dzieła sztuk zdobniczych i kunsztów cechowych: zbroje, oręże, rzędy, pojazdy, chorągwie, sztandary, arrasy, dywany, makaty, pasy, kilimy, hafty, koronki, ubiory, meble, sprzęty, naczynia, zegary, świeczniki, wyroby złotnicze, emalje, szkło, ceramika, kraty, okucia, zamki, godła, znaki itp.;

d) monety, medale, pieczęcie, tłoki mennicze;

e) druki, archiwalja, rękopisy zwykłe i ozdobne, oprawy ksiąg;

f) ludowe sprzęty domowe i wyroby przemysłu ludowego.

Art. 19. Zabrania się wywozu z granic Państwa Polskiego zabytków ruchomych i ich części.

Art. 20. Zabytki ruchome, o ile są własnością kraju, miast, gmin administracyjnych lub wyznaniowych, parafij oraz instytucyj społecznych, nie mogą być niszczone, usuwane, sprzedawane, zamieniane, przerabiane, odnawiane lub rekonstruowane bez uprzedniego zezwolenia odpowiedniej władzy konserwatorskiej; przewożenie wymienionych zabytków ruchomych na wystawy publiczne wymaga pozwolenia konserwatora, w którego okręgu znajduje się dany zabytek.

Art. 21. Wykonanie — na zasadzie uzyskanego zgodnie z brzmieniem artykułu 20-go pozwolenia — wszelkich robót, dotyczących zabytków ruchomych, podlega kontroli konserwatora, w którego okręgu znajduje się dany zabytek. Konserwator ma prawo wstrzymywania robót, wykonywanych bez pozwolenia lub niewłaściwie, przyczem korzysta z poparcia miejscowych organów administracyjnych.

Art. 22. Jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo zniszczenia, uszkodzenia lub wywozu za granicę zabytków ruchomych, będących własnością prywatną a mających wybitne znaczenie narodowe, rząd ma prawo wywłaszczyć je na rzecz jednego z muzeów narodowych.

Wykopaliska i znaleziska.

Art. 23. Za zabytki tej kategorji są uważane:

a) wykopaliska, świadczące o dawnej kulturze (groby, pola urn i urny, narzędzia kamienne, wyroby kruszcowe i szklane, tkaniny, ceramika, monety broń i t. p.).

b) znaleziska przypadkowe na powierzchni ziemi lub na dnie zbiorników wody, mające cechy dawnej kultury, z rodzaju wyżej wymienionych, oraz takie, jak skarby i archiwalja, ukryte w murach, puszkach, skrytkach i t. p.

Art. 24. Właściciele lub dzierżawcy gruntów, na których znalazły się wykopaliska, bądź kierownicy robót, podczas których na wykopaliska natrafiono, bądź też ci, którzy odkrycia dokonali, — obowiązani są niezwłocznie zawiadomić o tem najbliższy urząd konserwatorski, który celem zabezpieczenia wykopaliska lub znaleziska wyda decyzję, nakazującą wstrzymanie robót i określającą sposób dalszego ich prowadzenia; środki tymczasowe w razie ich potrzeby zastosuje miejscowa władza administracyjna.

Art. 25. Wszelkie prywatne poszukiwania archeologiczne wymagają pozwolenia Ministra W. R. i O. P. i podlegają jego kontroli.

Art. 26. Zabrania się wywozu z granic Państwa Polskiego zabytków tej kategorji.

Art. 27. Rząd ma prawo użytkowania lub wywłaszczenia dla badań naukowych terenu, na którym dokonano odkrycia. Rząd ma też prawo przedkupu wykopalisk i znalezisk w ciągu trzech miesięcy od daty zawiadomienia.

Odpowiedzialność za wykroczenia przeciw przepisom.

Art. 34. Winni przekroczenia przepisów ustawy niniejszej ulegną w drodze sądowej karze do 3-ech miesięcy aresztu oraz w razie zniszczenia zabytku lub zmniejszenia jego wartości wskutek uszkodzenia - grzywnie

równającej się wartości zniszczonego przedmiotu lub zmniejszeniu jego wartości wskutek uszkodzenia.

W razie potajemnego wywozu lub usiłowania wywozu z granic Państwa przedmiotów, objętych ustawą niniejszą ulegną one w drodze sądowej konfiskacie na rzecz jednego z muzeów narodowych.

Art. 35. Sprzedaż, zamiana, zastaw lub darowizna zabytków ruchomych oraz wykopalisk i znalezisk, stanowiących własność gmin, miast, parafij oraz instytucyj publicznych, uskuteczniona bez pozwolenia konserwatora, jest nieważna.

Poleca się Starostwom i Magistratowi stoł. król. m. Krakowa dopilnowanie, by przepisy przytoczone były ściśle przestrzegane. W wszelkich sprawach, wynikających z postanowień powołanych tu dekretów, należy się zwracać o wskazówki do Oddziału Sztuki i Kultury w Województwie, którego kierownikiem jest Konserwator okręgowy Min. Sztuki i Kultury.

Wojewoda
Dr. Gałecki w. r.

L. 3995/21.

Kraków, dnia 2 września 1921

Wykonywanie praktyki lekarskiej.

Do wszystkich Starostw Województwa krakowskiego i magistratu miasta Krakowa.

Stosownie do reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z 13 sierpnia 1921 Nr. Adm. 24067/565, zawiadamia się, że do otrzymania prawa praktyki lekarskiej wymagane jest posiadanie obywatelstwa polskiego oraz dyplomu lekarskiego, przyczem dyplomy wydane przez Uniwersytet rosyjski przed 1 listopada 1917 oraz przez Uniwersytety byłego Cesarstwa Austrjackiego i b. Cesarstwa Niemieckiego przed 1 listopada 1918 roku nie podlegają nostryfikacji; wszystkie inne dyplomy muszą być nostryfikowane.

We wszystkich tych wypadkach gdzie wymaganiom powyższym nie stało się zadość, należy bezwzględnie zabraniać wykonywania praktyki lekarskiej.

Za Wojewodę:
Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia:
Dr. Momidłowski m. p.

L. 482/IX/4173/21

Kraków, dnia 17 września 1921.

Podwyższenie opłat pobieranych przy ekshumacji i przewozie zwłok.

Do wszystkich Starostw Województwa Krakowskiego i Magistratu miasta Krakowa.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dnia 28 sierpnia 1921 L. 25300/1969/21., wprowadziło następujące zmiany w instrukcji dla Starostw w sprawie ekshumacji i przewozu zwłok z dnia 16/6. 920 L. 21255/2872 a mianowicie:

1) w punkcie 2. [opłaty administracyjne] podwyższyło opłatę z 40 Mk. do 400 Mk.

2) w punkcie 4. [za udział lekarza pow. i in. funkcjonarjuszy] podwyższyło opłatę z 200 Mk. do 2.000 Mk.

3) w punkcie 5. [za udział lekarza pow. przy składaniu do trumny zwłok] opłata wynosić ma 1.000 Mk. zamiast dotychczasowej 100 Mk.

Zarazem Ministerstwo Zdrowia Publicznego oznajmiło, że postanowienie zawarte w ustępie okólnika ministerjalnego z dnia 16/9. 920 L. 30972/3392 przyznające lekarzowi powiatowemu udział w wysokości 25% w powyższych opłatach za obecność przy ekshumacji i przy składaniu do trumny zwłok, obowiązuje nadal.

Za Wojewodę:
Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia:
Dr. Momidłowski m. p.

L. 3540/21/4564

Kraków; dnia 30 września 1921.

W sprawie zapotrzebowania sił lekarskich.

Do wszystkich Starostw i Magistratu m. Krakowa.

Wskutek demobilizacji zgłaszają się w Wojewódzkim Urzędzie Zdrowia lekarze o wskazanie im miejscowości, które potrzebują sił lekarskich.

Jeżeli w tamt. powiecie (mieście) takie zapotrzebowanie istnieje, zechce Starostwo tutejszemu Wojewódzkiemu Urzędowi Zdrowia o tem bezzwłocznie donieść wyszczególniając:

1) nazwę miejscowości,
2) rodzaj opróżnionego stanowiska,
3) wysokość stałych poborów,

Zarazem należy podać czy lekarz może mieć zapewnione odpowiednie mieszkanie.

Za Wojewodę:
Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia:
Dr. Momidłowski m. p.

Rozwiązanie stowarzyszenia.

Orzeczeniem Województwa Krakowskiego z dnia 5 października 1921 L. 1395/3/pr rozwiązano stowarzyszenie weteranów wojskowych im. następcy tronu arcyks. Rudolfa w Lipniku.

Mianowania i przeniesienia.

P. Minister spraw wewnętrznych pozostawił Starostę Antoniego Dziekońskiego w Grybowie nadal w charakterze kierownika Starostwa.

P. Wojewoda krakowski zamianował Dra Agenora Hubickiego wicesekretarza Magistratu w Krakowie komisarzem powiatowym, Stanisława Dobrowolskiego koncypistą Namiestnictwa, pełniącego obowiązki urzędnika VII st. sł. w Będzinie Dra Jacka Wisłuckiego sekretarzem Namiestnictwa, starszego kancelistę przy Ekspozyturze wydziału dla spraw aprowizacyjnych Bazylego Gawraka sekretarzem powiatowym w X-tej kl. rangi — i przydzielił ich do służby w Województwie Krakowskiem.

P. Wojewoda krakowski przydzielił czasowo do służby w Urzędzie Województwa krakowskiego radcę policji Dra Leona Tomasika. P. Wojewoda zamianował Marjana Kiernika asystentem rachunkowym i przydzielił do służby w Oddziele rachunkowo-kontroln. Województwa krakowskiego.

P. Wojewoda krakowski przeniósł komisarza powiatowego Dra Adama Karczmarskiego z Wieliczki do Krakowa, koncypistę Namiestnictwa Kazimierza Malika z Tarnowa do Krakowa i przydzielił pierwszego do służby w Województwie, drugiego w Starostwie krakowskiem; sekretarza Namiestnictwa Aurelego Dydyńskiego z Ropczyc do Wieliczki, koncypistę Namiestnictwa Michała Nobertowicza z Wadowic do Myślenic; Tadeusza Gawła komisarza powiatowego z Chrzanowa do Krakowa, koncypistę Namiestnictwa Dra Jana Gołąba z Mielca do Krakowa i przydzielił ich do służby w Urzędzie Wojewódzkim; Komisarzy policji Ludwika Marca z Chrzanowa do Krakowa a Tadeusza Stępniowskiego z Krakowa do Chrzanowa, sekretarza powiatowego Juljusza Cezara z Bochni do Wadowic, kancelistów: Jana Deptucha z Bochni do Krakowa, Mikołaja Eberhardta z Wadowic do Krakowa, oficjała kancelaryjnego Michała Dąbrowskiego z Gorlic do Krakowa i przydzielił ich do służby w Urzędzie Wojewódzkim; sekretarza powiatowego Stanisława Nowaka z Brzeska do Nowego Targu, sekretarza powiatowego Józefa Barzyńskiego z Tarnowa do Krakowa i przydzielił go do służby w Urzędzie Wojewódzkim.

P. Wojewoda krakowski dopuścił do służby przygotowawczej administracyjno-politycznej w Województwie krakowskiem Józefa Hylę, Dra Stanisława Rzepę, Franciszka Markulisa i Błażeja Hanuszka.

Do służby przygotowawczej w Oddziele kontrolno-rachunkowym Województwa krakowskiego dopuścił p. Wojewoda ukończonych uczniów gimnazjalnych, Kazimierza Rodowicza, Kaspra Dubiela i Anatola Krakowieckiego.

Ogłoszenia.

Pierzga Michał ur. w r. 1897 z Kamienicy, syn Jana i Reginy, zgubił wojskową kartę zwolnienia, którą się unieważnia. Starostwo w Limanowej.

Kaczmarczyk Aleksander ur. w roku 1897 ze Skrzydlnej, syn Jana i Anny zgubił książkę wojskową, którą się unieważnia. Starostwo w Limanowej.

Walenty Kuchta ur. w r. 1895 z Makowicy, syn Józefa i Marji zgubił zaświadczenie demobilizacyjne, które się unieważnia. Starostwo w Limanowej.

Nakładem Województwa Krakowskiego. — Druk W. L. Anczyca i Ski.